

עצרת ענק לתפילה וזעקה על הפגיעה בלומדי התורה

אדר תשע"ד

תפילת מנחה

יְיָ דַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעִשִּׂיתָ כִּי־יִרְוּ נַחֲשֵׁת וְכֹזֵב נַחֲשֵׁת לְרַחֵצָה וְנִתְתָּ אֹתוֹ בֵּין אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָּ שְׁמוֹה מִיָּם: וְרַחֲצוּ אֶהָרוּ וּבְזִיזוּ מִמֶּנּוּ אֵת יְדֵיהֶם וְאֵת רַגְלֵיהֶם: בְּבָאֵם אֶל אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמְתוּ אוּ בִגְשָׁתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַה': וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֵק עוֹלָם לוֹ וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:

יְיָ דַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֵת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לֹאִישׁ רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לָהּ כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לְיָמֵם: עֵלָה מִיָּד: אֵת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: וְעִשִּׂיתָ סֶלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׂמֶן בְּפִתִּית רְבִיעִית הֵיוּ: עֵלֶת תְּמִיד תַּעֲשֶׂה: בְּהָרִ סִינִי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַה': וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הֵיוּ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֶּךָ נֶסֶךְ שֶׁכָּר לַה': וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכַנְסֹכּוּ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַה': וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָדְךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶיךָ ה' וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהָרוּ הַכֹּהֲנִים אֵת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵתָּה הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קִטְרַת הַסַּמִּים בְּזָמַן שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָדֵם. כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה גְּבִיאֶךָ כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְטֹף וְשַׁחַלְתָּ וְחִלְצָנָה סַמִּים וּלְכַנְהָ זָכָה בַּד בְּבַד יְהִיָּה: וְעִשִּׂיתָ אֹתָהּ קִטְרַת רִחַח מַעֲשֶׂה רוֹחַח מִמְלַח טְהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִנְחָה הַדֶּק וְנִתְמַחַת מִנְחָה הַעֲזָת בְּאֶהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנִי לָךְ שְׁמַח קֹדֶשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנִתְמַחַת וְהַקְטִיר עֲלֵיו אֶהָרוּ קִטְרַת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֵת הַזְרוֹת וְקִטְרֵינָהּ: וְכַהֲעֵלֶת אֶהָרוּ אֵת הַזְרוֹת בֵּין הָעֶרְבָיִם וְקִטְרֵינָהּ קִטְרַת תְּמִיד לְפָנֶיךָ ה' לְדֹרֹתֶיךָ: תְּנוּ בְכַנּוּ פְטוּם הַקְטִיר כִּי־צַד שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים וְשִׁשִּׁים מִנֵּה הַחֶמֶץ. מִנֵּה לְכָל יוֹם. פָּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֶרְבָיִם. וְשִׁלְשָׁה מִנֵּים יְתָרִים שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כְּתוּב גְּדוּל מֵלֶא מֵלֶא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵינוּ לְמִכְתָּשׁ עֶבְרָב יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקוּ יָפָה יָפָה כְּדֵי שֶׁתֵּהָא דָּקָה מִן הַדָּקָה: וְאַחַד עֶשֶׂר סַמִּיִם הֵיוּ בָהּ. וְאֵלוֹ הֵן: (א) הַצִּירִי (ב) וְהַצַּפְרָן (ג) הַחִלְצָנָה (ד) וְהַלְבּוּנָה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מִנֵּה. (ה) מֵר (ו) וְקִצְיֵיָה (ז) שְׁבֵלֶת נֶרְדְּ (ח) וְכִרְסֵם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מִנֵּה. (ט) הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר. (י) וְקַלְפּוּפָה שְׁלִשָּׁה. (יא) וְקַנְמוֹ תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשְׁיָה תִּשְׁעָה קִבּוּ. יוֹ קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְמָא וְקִבּוּ תִלְתָּא. וְאֵם לֹא מִצָּא יוֹ קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֹר חֲנוּרֵי עֵתִיק. מֵלַח סְדוּמִיִת רֹבַע מַעֲלָה עֵשֶׂן כֹּל שְׁאוּא. רַבִּי נְתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אִף כֶּפֶת הַיָּרְדֵן כֹּל שְׁאוּא וְאֵם נְתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאֵם חֲסַר אַחַת מִכֹּל סַמְיָה טִבָּה מִיָּתָה:

רַבּוֹ שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצִּירִי אֵינוֹ אֵלָּא שֶׁרֶף הַנוֹטָף מִעֲצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית כְּרִשְׁיָה לְמָה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לִפְתּוֹת בָּהּ אֵת הַצַּפְרָן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נָאָה. יוֹ קִפְרִיסִין לְמָה הוּא כָּא כְּדֵי לְשַׂרֹת בּוֹ אֵת הַצַּפְרָן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא עֵזָה. וְהָלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לֵאמֹר אֵלָּא שֵׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רַגְלֵים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: תְּנִיָּא רַבִּי נְתַן אוֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחַק אוֹמֵר. הַדֶּק הֵיטֵב הֵיטֵב הַדֶּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבַשְׂמִים. פְּטוּמָה לְחֻצְאִין שֶׁכְּרָה. וְשִׁלְשִׁי וְלִרְבִיעִי לֹא שְׁמַעוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה זֶה הַכֶּבֶשׂ אֵם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצְאִין. וְאֵם חֲסַר אַחַת מִכֹּל סַמְיָה טִבָּה מִיָּתָה: תְּנִיָּא בַר קַפְרָא אוֹמֵר. אַחַת לְשִׁשִּׁים אוּ לְשֶׁבַעִים שָׁנָה הִיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁינִים לְחֻצְאִין. וְעוֹד תְּנִיָּא בַר קַפְרָא אֵלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אֲדָם: יְכּוֹל לְעַמֵּד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלְמָה אִין מַעֲרָבִין בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שֶׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַה':

ה' צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁבַּח לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: ג"פ ה' צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹטַח בְּךָ: ג"פ ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיָוִם קְרָאוֹנוּ: ג"פ אֵתָּה סֹתֵר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רַבִּי פֶלֶס תְּסוֹבְבֵנִי סֵלָה: וְעֲרַכְהָ לָהּ: מִנְחַת יְהוֹדָה וִירוֹשָׁלַיִם כִּי־מִי עוֹלָם וְכַשְׁנֵים קְדֻמוֹנִית:

אֲנִי בָכַח גְּדַלְתִּי יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רַחֵם עִמָּנוּ שְׁבַבְנוּ טְהוֹרָה נוֹרָא: נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמוֹרָם: בְּרַכֵּם טְהוֹרָה רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלָּם: חֲסִין קְדוֹשׁ רַחוּב טוֹבֵךְ נָהַל עֲדַתְךָ: יְחִיד גָּאָה לְעַמְּךָ פִּנְהּ וְזִכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ: שְׁעוֹתֵנוּ קַבֵּל וְשִׁמְעֵנוּ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלֹמוֹת: בְּלַחֵשׁ - בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁהוּא אֱלֹהֵי: תִּהְיֶה לְדָוִד. אַרְוֹמְמֵךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ. וְאַבְרָכְךָ שֶׁמֶן לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ. וְאַהֲלֵלָה שֶׁמֶן לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוּל ה' וְמֵהֵלֶל מֵאֵד. וְלִגְדֻלְתּוֹ אִין חֲקָר: דוֹר לְדוֹר יִשְׂבַח מַעֲשֵׂיךָ. וְגְבוּרָתְךָ יִגְדִּי: הַדָּר כְּבוֹד הַתּוֹרָה. וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁירָה: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יִגְמְרוּ. וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבֵךְ יִבְיֵנוּ. וְצְדָקָתְךָ יִרְגַּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם ה'. אֲרַךְ אַפַּיִם וְגִדְלֵנוּ: חֲסֵד טוֹב ה' לְכָל וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ: יוֹדוּךָ ה' כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכְוּךָ: כְּבוֹד מְלַכּוֹתֶיךָ יִגְמְרוּ. וְגְבוּרָתְךָ יִזְכְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָבֵי הָאֲדָם גְּבוּרָתֵנוּ. וְכְבוֹד הַדָּר מְלַכּוֹתֶיךָ: מְלַכּוֹתֶיךָ מְלַכּוֹת כָּל עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ ה' לְכָל הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ. וְאֵתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֵת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֵת יַדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רַצוֹן: צְדִיקָה ה' בְּכָל דְּרָכָיו. וְחֲסִיד כָּל מַעֲשֵׂיךָ: קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאָמַת: רַצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה. וְאֵת שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר ה' אֵת כָּל אֶהָבָיו. וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֶת ה' יְדַבֵּר פִּי. וְיִבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ נְבָרְךָ יְהִי מַעֲמָה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּיָהּ: קְדִישׁ

נוסח אשכנז (ספרד)

כִּי שֵׁם ה' אֱקָרָא. הַבּוֹ גְּדַל לְאֵלֵינוּ: אֲדִינִי שְׁפִיתִי תַפְתַּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֵתְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ אֲבוּתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרְהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֵלֵהֵינוּ יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל. וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת. וּמִבְּיֵא גּוֹאֵל לְבָנָיו בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאֶהָבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמוֹגֵן: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מִגּוֹן אֲבֹרְהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדִינִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְשִׁיב רֹוח וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָן. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי

דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמְצַמִּיחַ יִשׁוּעָה: וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מַחֲיָה הַמַּתִּים:

קְדוּשָׁה בַחֲזוֹת הַשָּׁמַיִם: יְקַדֵּשׁ אֵת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם. כְּשֶׁם שְׁמוֹךְ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ בְּשָׁמַי מְרוֹם. כְּפָתוּב עַל יַד גְּבִיאֶךָ: וְיִקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאֵמַר: קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת. מֵלֵךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יִאמְרוּ: בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמִלְךָ ה' לְעוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ צִיוֹן לְדָר וָדָר. הַלְלוּיָהּ: וְלִדוֹר וָדוֹר יִגִּיד גְּדֻלְתְּךָ וְלִנְצַחַת יְצִיָּהוּ וְלִנְצַחַת קְדוּשָׁתְךָ יְקָדִישׁ. וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה ה' הָאֵל הַקְדוֹשׁ: (וְקָדִישׁךָ וְנִעְרִיצְךָ נִעְנַע שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קְדוֹשׁ. הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה. כְּפָתוּב עַל יַד גְּבִיאֶךָ. וְיִקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאֵמַר: קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת. מֵלֵךְ כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְּתָם מִשְׁפָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמִלְךָ ה' לְעוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ צִיוֹן לְדָר וָדָר. הַלְלוּיָהּ:)

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה (כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה): בְּרוּךְ אַתָּה ה', הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנוֹ לְאֲדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה: חֲנֻנוּ מֵאֲתָךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁפֵּל (חֻקְמָה בִּינָה וְדַעַת): בְּרוּךְ אַתָּה ה'. חוֹנוֹ הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבְּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוּדְתְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. הַרוּצָה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאוּנוּ. מִחַל לָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי מוּחַל (אֵל טוֹב) וְסֵלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. חֲנוּן הַמְרַבֵּה לְסֵלַח:

רָאָה (נָא) כְּעֵינֵינוּ. וְרִבִּיהָ רִיבְנוּ. וּגְאָלְנוּ (וְגָאָלָה שְׁלָמָה) מִהַרָּה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאנוּ ה' וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנו וְנִנְשָׁעָה כִּי תִהְלֵתְנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלָמָה לְכָל מְכוּתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נִאֲמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאוֹתָהּ לְטוֹבָה. וְתוֹן טַל וּמִטָּר לְבִרְכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה. וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ כְּשֵׁנִים הַטּוֹבוֹת (לְבִרְכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה. וּמְבָרַךְ הַשְּׂנַיִם): בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מְבָרַךְ הַשְּׂנַיִם: חֲקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוֹתְנוּ. וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהַרָּה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ (לְאַרְצָנוּ): בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאוּשׁנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְחִלָּה. וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה. וּמִלֶּךְ עֲלֵינוּ (מִהַרָּה) אַתָּה ה' לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְצַדִּיקְנוּ (בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינֵים אֵל תְּהִי תִקְוָה. וְכָל הַרְשָׁעָה (הַמַּיִנִים) כְּרָגַע תֵּאבֵד (יֵאבְדוּ). וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מִהַרָּה יִכְרְתוּ. וְהַזּוֹדִים מִהַרָּה תַעֲקֹר וְתִשְׁבַּר וְתִמְגַּר (וְתִכְלַם וְתִשְׁפִּילִם וְתִכְנִיעֵם) וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה ה'. שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים. וְעַל זַקְנֵי (שְׂאֵרִית) עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצְּדִיק. וְעֲלֵינוּ. יְהוֹמוּ (נָא) רַחֲמֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ. וְתוֹן שֶׁכָּר טוֹב לְכָל הַבּוֹטָחִים בְּשִׁמְךָ בְּאָמַת. וְשִׁים חֲקֵלְנוּ עִמָּהֶם. וְלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ כִּי בֶן בְּטָחְנוּ.(וְעַל חֲסִדְךָ הַגְּדוֹל בְּאָמַת וּבְתַמִּים נִשְׁעֲנָנו): בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מִשְׁעוֹן וּמְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עֵירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב. וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקְרוֹב בְּיַמֵּינוּ בְּנֵינוּ עוֹלָם. וְכִסָּא דָוִד (עֲבָדְךָ) מִהַרָּה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן. בְּרוּךְ אַתָּה ה'. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אַתָּה צִמַּח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהַרָּה תְצַמִּיחַ. וְקַרְנוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם (וּמְצַפִּים לִישׁוּעָה): בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מְצַמִּיחַ קַרְנוֹ י

אלהי אדני נפשי אשא: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראי: האזינה ה' תפלתך והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי אקראך כי תעניני: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית לבואו וישתחוו לפניך אדני וכבודו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני ה' בדרך אלהך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: אלהים ודיים כמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: עשה עמי אות לטובה ויראו שניאי ויבשו כי אתה ה' עזרתי ונחמתני:

תחינות

ישאל נושע ביהוה תשובת עולמים. גם היום יושעו מפיה שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: שעריך הם דופקים פעניים ודלים. צקונו לחשם קשוב יה שוכן מעלים. כי יאתה: פחודים הם מכל צרות ממחרפיהם ומלוחציהם. נא אל תעזבם ה' אלהי אבותיהם. כי אתה: טובותיך יקדמו להם ביום תוכחה. ומתוך צרה המציאם פדות ורוחה. כי יאתה: יושעו לעין כל ואל ימשלו בהם רשעים. כלה שעיר וחותנו ויעלו לציון מושיעים. כי יאתה: הקשיבה אדון לקול שועתם. ולמכון שבתך השמים תעלה תפלתם. כי אתה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול, אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם, כמו שפתוב ירד ה' בעניו ויתיצב עמו שם, ויקרא בשם ה': ויעבור ה' על פניו ויקרא:

ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראי:

עננו אבינו עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו הוד והדר עננו. עננו ותיק בנחמות עננו. עננו וד וישר עננו. עננו חי ונקים עננו. עננו טהור עינים עננו. עננו יושב שמים עננו. עננו כפיר כח עננו. עננו לא אל חפץ ברשע עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו. עננו נורא ונשגב עננו. עננו סומך נופלים עננו. עננו עוזר דלים עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק ומצדיק עננו. עננו קרוב לכל קוראיו באמת עננו. עננו רם ונשא עננו. עננו שוכן שחקים עננו. עננו תומך תמימים עננו: עננו אלהי אברהם עננו: עננו ופחד יצחק עננו: עננו אביר יעקב עננו: עננו מגן דוד עננו: עננו העונה בעת רצון עננו: עננו העונה בעת צרה עננו: עננו העונה בעת רחמים עננו: עננו אלהי המרפכה עננו: (יש אומרים: עננו אלהי דמאיר עננו): עננו רחום וחנון עננו: רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו:

אדון הסליחות אדון הסליחות. בוחן לבבות. גולה עמוקות. דובר צדקות. חטאנו לפניך רחם עלינו: הדור בנפלאות. ותיק בנחמות. וזכר ברית אבות. חוקר פליות: חטאנו לפניך רחם עלינו: טוב ומטיב לבריות. יודע כל נסתרות. כובש עונות. לובש

צדקות: חטאנו לפניך רחם עלינו: מלא זכיות. נורא תהלות. סולח עונות. עונה בעת צרות: חטאנו לפניך רחם עלינו: פועל ישועות. צופה עתידות. קורא הדורות. רוכב ערבות. שומע תפלות. תמים דעות: חטאנו לפניך רחם עלינו:

אלהינו שבשמים שמע קולנו
אלהינו שבשמים אל תאבדנו בארץ גלותנו:
אלהינו שבשמים בריהך זכר ואל תשכחנו:
אלהינו שבשמים בשרנו בשורות טובות: אלהינו שבשמים בטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות:
אלהינו שבשמים גזר עלינו גזרות טובות: אלהינו שבשמים גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה:
אלהינו שבשמים דרשנו המצא לנו:
אלהינו שבשמים העתר לנו היום ובכל יום ביום בתפלתנו:
אלהינו שבשמים ואל תבישנו משרנו: ונקרא ואתה תענה:
אלהינו שבשמים זכרנו בזכרון טוב מלפניך: זכנו בדיננו:
אלהינו שבשמים חמל עלינו ועל טפינו ועל עוללנו:

אלהינו שבשמים חוס ורחם עלינו:
אלהינו שבשמים יהמו נא רחמיך עלינו: אלהינו שבשמים כבש את כוכבנו: כלה אל תעש עמנו:
אלהינו שבשמים למענך עשה אם לא למעננו: אלהינו שבשמים לחץ את לוחצינו: לחם את לוחמינו:
אלהינו שבשמים מלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך:
אלהינו שבשמים נקם את נקמתנו:

אלהינו שבשמים סמך את נפילתנו: אלהינו שבשמים סמך את ספת דוד הנופלת:
אלהינו שבשמים ענה את עתירתנו:
אלהינו שבשמים פדנו מידי כל אויבנו: פדנו מידי יצרנו הרע:
אלהינו שבשמים צוה אתנו ברוכותיך: צוה אתנו ישועותיך:

אלהינו שבשמים צדקנו במשפטיך: (צדקנו בדיננו): אלהינו שבשמים קרב לנו מן הגאולה:
אלהינו שבשמים קרב לנו יום הישועה: קרבנו לעבודתך: אלהינו שבשמים ריבה ריבנו וגאלנו:
ראה בעיני עמך ישראל:

אלהינו שבשמים רפא כל חולי עמך ישראל: ראה ברחם השעה:
אלהינו שבשמים שעה את שועתנו: אלהינו שבשמים שית שלום בינינו: שית שלום בארמנותינו:
אלהינו שבשמים תן שלום בארץ: תן שבע בעולם: אלהינו שבשמים תן שלום במלכות:
אלהינו שבשמים תן טל ומטר לברכה בעתו בארץ: אלהינו שבשמים תן זרע לזרע ולחם לאוכל:
אלהינו שבשמים תן לחם לפי השך לשבע: אלהינו שבשמים תכון תפלתנו קטרת לפניך:
אלהינו שבשמים עשה עמנו את לטובה. עשה עמנו את לישועה. עשה עמנו את לרחמים.
יראו שונאינו ויבושו. יחזו אויבינו ויפלו: כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו:
ברגז רחם תזכר. ברגז אהבה תזכר. ברגז עקבה תזכר. ברגז תמימות תזכר. הבט לברית ואל תפר בריהך אתנו. עננו בעת ובעונה הזאת:

קבלת עול מלכות שמים

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: פעם אחת.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג"פ בלחש:

ה' הוא האלהים: ז' פעמים:
ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד:
אנא ה' הושיעה נא:
אנא ה' הצליחה נא:
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו פקדם:

תפילה על חינוך הילדים - מהשל"ה הקדוש

יהיו כמותם ככל אשר התפללתי עליהם, פי זכרון אחד עולה לקאן וילקאן.
אתה ה' יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מצפוני לבי, כי כנגתי בכל אלה למען שמך הגדול והקדוש ולמען תורתך הקדושה, על כן עניי ה' עניי, בעבור האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב. ובגילום תושיע בנים להיות הענפים דומים לשרשם, ובעבור דוד עבדך רגל רביעי במרפכה, המשוור ברוח קדשך.
שיר הפעולות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרךיו: יגיע פפיה כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירפתי ביהך בניה כשתלי זיתים סביב לשלחנה: הנה כי בן יבך גבר ירא ה': יברכה ה' מציון ויראה בטוב ירושלים כל ימי חיה: ויראה בנים לבניה שלום על ישראל:
אנא ה' שומע תפלה יקים בנו הפסוק, ואני זאת בריתי אותם אמר ה', רחי אשר עליך ודברי אשר שמת בפיך, לא ימושו מפיה ומפי ירעה ומפי יודע וירעה אמר ה' מעתה ועד עולם: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך לאהבה וליראה את שמך.
אבינו אב הרחמן, תן לכלנו חיים ארפים וברוכים, מי כמוך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים, זכרנו לחיים נצחיים, כמו שהתפלל אברהם אבינו "לו יחיה לפניך", ופרשו רבותינו וזכרנו לברכה, "ביראתך".
פי על כן, באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד עולם זרע פשוט. ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמץ, אף שלום ואמת וטוב וישר פעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רזא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות, ויעבדו באהבה ובראה פנימית, לא יראה חיצונית, ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה ככבוד, ותן להם בריאות וכבוד וכה, ותן להם קומה ויפי וחו וחסד, ויהיה אהבה ואהבה ושלוש ביניהם, ותזמין להם וזוגים הגונים מנרע תלמידי חכמים, מנרע צדיקים, וגם וזוגם

פרקי תהילים

טו. מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים: נתנו את נבלת עבדיך מאכל לנורף השמים בשר חסידיו לחיתו ארץ: שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: עד מה ה' תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעו ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נהוה השמו: אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והציילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה אלהיהם ידע (בגיים) בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועה הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוה אדני: ואנחנו עמך וצאן מריעתך נודה לה לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

פ. למנוצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעיתה לנו: אלהים השיבנו והאר פניך וננשעה: ה' אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: האלקתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: תשימנו מדון לשכנינו ואבינו ילעגו לנו: אלהים צבאות השיבנו והאר פניך וננשעה: גפן ממצרים חסיע תגרש גוים ותטעה: פנית לפניך ותשרש ותרשיה ותמלא ארץ: כסו הרים צלה וענפיה ארוי אל: תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה: למה פרצת גדריה וארונה כל עברי דרך: כרסמנה חזיר מיער וזיו שדי ירעה: אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: וכנה אשר נטעה ימין ועל בן אמצמה לה: שרפה כאש כסוחה מגערת פניך יאבדו: תהי ידך על איש ימין על בן אדם אמצת לה: ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: ה' אלהים צבאות השיבנו האר פניך וננשעה:

קלו. על נהרות בכל שם ישבנו גם ככינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: איה נשיר את שיר ה' על אדמות נכר: אם אשפחה ירושלים תשפח מימי: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחת: זכר ה' לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת בגל השדודה אשרי שישלם לה את גמולה שגמלת לנו: אשרי שיאחו ונפץ את עלליה אל הסלע:

נה. למנוצח בניגית משפיל לדרך: האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנוני: הקשיבה לי וענני ארדי בשיחי ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע כי מיטו עלי און ובאף ישטמוני: לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: ואמר מי יתן לי אבר פיונה אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נדד אליו במדבר סלה: אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ורוב בעיר: יומם ולילה יסוכבה על חומותיה ואון ועמל בקרבה: הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תה ומרמה: כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: ואמה אנוש כערכי אלופי ומידעי: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: (שימות) ישי מות עלימו ירדו שאלו חיים כי רעות במגורם בקרבם: אני אל אלהים אקרא וה' יושיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: פדה בשלום נפשי מקרב לי כי רבים היו עמדי: ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות כמו ולא יראו אלהים: שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו: חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמו והמה פתחות: השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק: ואמה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה:

נא. למנוצח מזמור לדרך: בבוא אליו נתן הנביא פאשר בא אל בת שבע: חנני אלהים כחסף קרב רחמיך מחה פשעי: (הרבה) הרב כפסני מעוני ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לה לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזפה בשפט: הו בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הו אמת חפצת בסחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטרה תכסני ומשלג אלבי: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דפתי: הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליה ישוב: הציילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרון לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: זכחי אלהים ורוח נשברה לב נשבר ונדקה אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תחפץ זכחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחה פרים:

צ. תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל וימעולם עד עולם אתה א-ל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: וזמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלה: בבקר יצוי וחלה לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: (שת) שמה עונותינו לנגדה עלמנו למאור פניך: כי כל מינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעקה: מי יודע עז אפך וכיראתך בערתך: למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חקמה: שובה ה' עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך וברנה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בנייהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידיו פוננה עלינו ומעשה ידיו פוננה:

פט. משפיל לאיתן האזרחי: חסדי ה' עולם אשירה לדר ודר אודיע אמנותך בפי: כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמנותך בהם: כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדרך עבדי: עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה: יודו שמים פלאך ה' אף אמנותך בקהל קדשים: כי מי בשחק יערה לה: ידמה לה' בכני אלים: אל נערך בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: ה' אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמנותך סביבותיך: אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: אתה דפאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: לה שמים אף לה ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: לה זרוע עם גבורה מעו ידך תרום ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכו: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי תפארת עזמו אתה וברצונך (תרים) תרום קרננו: כי לה' מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עור על גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי: אשר די תכון עמו אף זרועי תאמצנו: לא ישא אויב בו וכן עולה לא יעננו: וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים ידו ובהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: אף אני ככור אתנהו עליון למלכי ארץ: לעולם (אשמור) אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו: ושמתי לעד זרעו וקסאו כימי שמים: אם יעזבו בני תורת ובמשפטי לא ילכו: אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונת: לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי בקדשי אם לדרך אכזב: זרעו לעולם יהיה וקסאו כשמש נגדי: כירח כזון עולם ועד בשחק נאמן סלה: ואמה ונחת ותמאס התעברת עם משיחה: נארתה ברית עבדך חללת לארץ נורו: פרצת כל גדרתיו שמת מבצרי מחמת: שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו: אף תשיב צור חרבו ולא הקימותו במלחמה: השבת מטהרו וקסאו לארץ מגרתה: הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושח סלה: עד מה ה' תסתור לנצח תבער כמו אש חמתך: זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: מי גבר יהיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאלו סלה: איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדרך באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויביך ה' אשר חרפו עקבות משיחה: ברנה ה' לעולם אמן ואמן:

צה. לכו נרננה לה' נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשמחה ונכרעה ונברכה לפני ה' עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריכה כיום מסה במדבר: אשר נסוני אבותיכם בהנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט דור ואמר עם מעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

קז. הדו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי ה' אשר גאלם מיד צר: ומאצרות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומינם: מעו במדבר בישיון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השיביע נפש שלקה ונפש רעבה מלא טוב: ישיבי חשך וצלמות אסירי עני ובזול: כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות ומסויותיהם ינתק: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדעו: אולים מדבר פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אכל תמעב נפשם ויגיעו עד שער מות: ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי ה' ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרוםם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו ויגעו כפסור וכל חקמתם תתבלע: ויצעקו אל ה' בצר להם ומצוקותיהם יוציאם: קח סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירימוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאות: ארץ פרי למלחה מרעת ישיבי בה: ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים: וישוב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר רעה ויגוו: שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה':

צו. שירו לה' שיר חדש שירו לה' כל הארץ: שירו לה' ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול ה' ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים וה' שמים עשה: הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: הבו לה' משפחות עמים הבו לה' כבוד ועז: הבו לה' כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: השתחוו לה' בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים ה' מלך אף תכון תבל בל תמוט ידיו עמים במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יעלו שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני ה' כי בא ליבא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

צו. תפלה לדרך הטה ה' אונך ענני כי עני ואביון אני: שמרה נפשי כי חסדי אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליה: חנני אדני כי אליה אקרא כל היום: שמח נפש עבדך כי

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו. מגן ישענו אתה הוא לדרך ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסין ששכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך ששכל עת. ערב ובקר וצהריים. הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. (כי) מעולם קוינו לך:

מודים דרכנו: מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמן הגדול והקדוש. על שהחייטנו וקיימנו. כן תחיינו ותקיימנו. ותאסור גלותינו לחצרות קדשך. לשמור חקיך. ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתורום (ויתנשא) שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה. ויהללו (ויברכו) את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. (האל הטוב): ברוך אתה ה'. הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה. (חיים) חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך. כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום. וטוב (יהיה) בעיניך (לברכנו ו) לברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. (ברב עז ושלום): ברוך אתה ה'. המברך את עמו ישראל בשלום: יהיו לרצון וגו'

נוסח ע"מ

תכוון תפילתי קטרת לפניך. משאת כפי מנחת ערב: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי. כי אליך תפלה: אדני, שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם. אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קונה הפל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה ה', מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה. רב להושיע: משיב הרוח ומוריד הגשם: מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישועי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממיית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה ה' מחיה המתים:

נקדישך ונעריצך. כגועם שיש סוד שרפי קדש המשליש לך קדשה. וכן פתוב על יד נביאך. ונקא זה אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש ה' צבאות. מלא כל הארץ כבודו: לעמכם משבחים ואומרים - ברוך כבוד ה' ממקומו: ובדברי קדשך כתוב לאמר - 'מלך ה' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהלולך סלה: ברוך אתה ה' האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה. וחננו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך אתה ה', חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך אתה ה', הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה ה', חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו גאלה שלמה למען שמך. כי אל גואל חזק אתה: ברוך אתה ה', גואל ישראל:

רפאנו ה' ונרפא. הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו. ולכל מכאובינו ולכל מכותינו. כי אל רופא רחמן ונאמן אתה: ברוך אתה ה', רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו ה' אלהינו את השנה הזאת. ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן טל ומטר לברכה על כל פני האדמה. ורוה פני תבל ושבע את העולם פלו מטובך. ומלא ידנו מברכותיך ומעשר מתנות ידך. שמרה והצילה שנה זו מכל דבר רע. ומכל מיני משחית ומכל מיני פורענות. ועשה לה תקנה טובה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה. וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה. ותהי אחריתה חיים ושבע ושלום. פשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה ה', מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא גס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו: ברוך אתה ה', קמבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוח עלינו מהרה אתה ה' לבדך. בחסד וברחמים בצדק ובמשפט: ברוך אתה ה', מלך אוהב צדקה ומשפט:

למינים ולמלשנים אל תהי תקנה וכל הזדים כרגע יאבדו. וכל אויבך וכל שונאיך מהרה יפרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו: ברוך אתה ה', שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל. ועל זקניהם. ועל פליטת בית סופריהם. ועל גרי הצדק ועליו. יהמו נא רחמיך ה' אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמן באמת. ושים חלקנו עמכם. ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת נשענו: ברוך אתה ה', משענו ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך באשר דברת. וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין ובנה אותה בגן עולם במהרה בימינו: ברוך אתה ה', בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו וצפינו כל היום: ברוך אתה ה', מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו ה' אלהינו. אב הרחמן חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה: ברוך אתה ה', שומע תפלה:

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: 'עלה וכוזא בעמוד א'

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה ה', המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסין ששכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך ששכל עת. ערב ובקר וצהריים. הטוב כי לא כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורה וחסים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום: ברוך אתה ה', המברך את עמו ישראל בשלום אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגואלי: אלהי. בצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם: יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי. שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחריים. ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע. ותן בלבי הכנעה ונענה. מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמן בנה עיניך יסד ביתך ושכלל היכלך. וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמוח עדתך: עשה למען שמך. עשה למען מינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך הושיעה מינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ה' צורי וגואלי: עשה שלום במרומוי. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה לה' מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם: שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע: ואנחנו כורעים ומשתחיים ומודים לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל פן נקנה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאילילים פרות יפרתנו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך ה' אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. ה' ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: קדיש יתום:

ועננו בורא עולם במדת הרחמים. בוחר בעמו ישראל להודיע גדלו והדרת כבודו. שומע תפילה תן טל ומטר על פני האדמה, ותשביע את העולם פלו מטובך. ומלא ידנו מברכותיך ומעשר מתנות ידך. שמור והצל שנה זו מכל דבר רע, ומכל מיני משחית. ומכל מיני פורענות. ועשה לה תקנה ואחרית שלום. חוס ורחם עלינו ועל כל תבואתנו ופירותינו. וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה. ותהי אחריתה חיים ושבע ושלום. פשנים הטובות. והסר ממנו דבר וחרב ורעב. ותהי רעה ושבוי בזה. ויצר הרע והאילים רעים וקשים. ומאורעות רעות וקשות. וגזור עלינו גזרות טובות מלפניך. ויגלו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עם בניך במדת הרחמים, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: